

GENÇ OSMAN YAVAŞ

UNCHIUL MEU TRĂSNIT

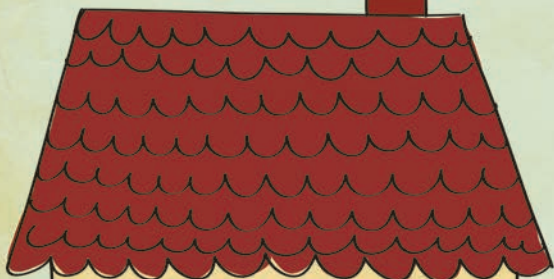
O AVENTURĂ LA RESTAURANT

VOLUMUL 2

ILUSTRAȚII DE NALAN ALACA

**TRADUCERE DIN LIMBA TURCĂ DE
RESUL CADİR**

I love

— Nu se poate așa ceva!

— Dar de ce să nu se poată? mi-a răspuns unchiul, făcând ochii mari.

Vă întrebați dacă l-am crezut? Dar nu aveam nicio dovadă! Sau... există vreo șansă să fi fost totuși adevărat ce mi-a spus?

Of, și unchiul ăsta al meu, ce țăcănit! Ah, vă cer scuze, uitasem că am decis să îl numesc „un pic trăsnit“.

Cum adică despre ce tot vorbesc? Bine, bine, cred că ar fi cazul să încep cu începutul...

Era o zi frumoasă. Unchiul venise să mă ia la una dintre plimbările noastre obișnuite. De departe, cea mai interesantă parte a acestor plimbări sunt povestirile despre prietenul lui, Zebră, pe care nu le mai împărtășește cu nimeni în afară de mine.

Da, da, ați înțeles foarte bine! „Zebră“ am zis. Știți voi, animalul acela care umblă peste tot îmbrăcat în pijamale cu dungii. Nu am apucat să îl văd cu ochii mei, dar, după spusele unchiului, nu numai că are un asemenea prieten, ci a și trecut printr-o mulțime de aventuri în compania lui! Dacă îl cred pe cuvânt? Cine, eu?! Ei bine... Încă nu m-am lămurit.

Haideți să procedăm așa: vă spun povestea, mai precis v-o spune unchiul meu, apoi decideți voi dacă este reală sau mai degrabă inventată. Ce ziceți, vă place ideea?

După părerea mea, nu prea există lucruri care să nu-ți trezească măcar o urmă de îndoială. Dar adevărul e că povestește atât de frumos, fascinant de-a dreptul! Și fie vorba între noi, cred că pe cât îmi place mie să îi ascult poveștile, pe atât îi place lui să le spună.

